

Rescriind eternitatea...

Florin-Cezar CĂLIN

- Rescriu eternitatea mai mereu!
(de când tu mi te joci cu viața mea).
- Să corespundă cu sufletul tău!
De vreme ce-a ieșit în calea ta.

Mă mistuie o seamă de cuvinte,
Pe care nu le spui din întâmplare.
- Ci mai degrabă ele-mi par sentințe!
Ce uneori ne sunt foarte neclare.

Poteci de vise adormite-n timp,
- Au tot creat dorințe iluzorii!
- Din ele, încercând chiar anotimp!
Sperând să îl accepte muritorii.

- Nu pot ajunge eu în Univers!
(de-aceea l-am chemat pe el la mine).
Iar vieții noi i-am calculat alt mers,
Să fie clar și înmiit mai bine.

- Rescriu silabe pe un curcubeu!
(cu o peniță care-i ruginită).
Și-ți recunosc că sufletu-mi e-al tău,
- Iar viața chiar îmi e redefinită!

Brăila, iulie 2017